

ningerne, at disse er omfattet af pensionsbeskatningsloven. Det er også korrekt. Men med den nye formulering kunne der måske godt opstå tvivl om, hvad der gælder for sumudbetalinger fra de syge- og ulykkesforsikringer, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og som i dag er skattefrie efter § 5 b.

Som jeg ser det, har syge- og ulykkesforsikringer vel mere med livsforsikringer end med brandforsikringer at gøre. På det punkt synes jeg i hvert fald ikke, at lovforslaget gør lovgivningen klarere, og i værste fald kommer det måske til at mangle en hjemmel til skattefrihed.

Forslagsstillerne er jo også selv inde på, at der kan vise sig at være mindre fejl eller mangler i forslaget, og jeg kan derfor ikke frasige mig en vis frygt for, at man ved at vedtage lovforslaget risikerer at ophæve bestemmelser, der kunne have betydning for en borger i en konkret sag.

Skal der opnås fuld sikkerhed for, at der med lovforslaget ikke ophæves bestemmelser, der stadig har betydning, kræver det en grundig gennemgang og analyse, og det vil naturligvis være både ressource- og tidkrævende. Det kan for det første ikke nås i denne samling, hvis det skal gøres forsvarligt, og dernæst er det ikke mindst et spørgsmål, om det er den rette måde at bruge ressourcerne på.

Efter regeringens opfattelse bør ressourcerne snarere bruges på aktuel lovgivning; der indeholder egentlige materielle ændringer.

Endelig skal det jo ikke glemmes, at når det drejer sig om så brede og grundlæggende regler som statsskattelovens, kan selv regler, der ikke længere anvendes, have betydning for det generelle billede af, hvordan bestemmelserne skal fortolkes.

Regeringen kan derfor som sagt ikke gå ind for dette forslag.

Samtidig skal det dog siges, at forslagsstillerne har ret i, at det er et problem, at der i retskilderne ikke findes en hundrede procent korrekt udgave af statsskatteloven, og at der ikke har været tradition for at udarbejde lovbekendtgørelser.

Jeg mener, det vil være en god idé at få brudt med den tradition og få udsendt en lovbekendtgørelse, så det bliver nemmere at orientere sig i statsskatteloven.

Desuden har Justitsministeriet som bekendt opfordret alle ministerier – og det gælder også Skatteministeriet – til, hver gang der udarbejdes lovforslag, at overveje, om der er grund til udtrykkeligt at ophæve retsforskrifterne. Her vil

det foreliggende forslag uden tvivl kunne tjene som inspiration for Skatteministeriet, for så vidt angår bestemmelser i statsskatteloven. Denne fremgangsmåde vil være betydelig mindre ressourcekrævende end at foretage en gennemgang og vurdering af hele det foreliggende lovforslag.

Hugo Sørensen (S):

Tanken bag forslagsstillernes lovforslag er absolut sympatisk. Vi ønsker vel alle at forbedre og forenkle de tunge og besværlige love, ikke mindst inden for skatteområdet.

Socialdemokratiet mener imidlertid ikke, at forslagsstillernes forenklingresultat lever op til de krav, vi nødvendigvis bør stille, når det drejer sig om sager med så vidtgående konsekvenser, som der kan ligge i en lovforenkling.

Efterhånden som jeg har arbejdet mig igennem forslaget, er jeg da også blevet mere og mere overbevist om, at lovforslag nr. L 221 heller ikke løser forslagsstillernes ambitioner. Flere af de foreslåede ændringer kan meget let vise sig at virke imod intentionerne, f.eks. punktet om skattefrie indkomster; den valgte formulering virker mere uklar end den oprindelige formulering.

Socialdemokratiet mener, at der skal foretages en grundigere analyse af fordele og ulemper, inden en lovændring sættes i værk. Det fremgår også af forslagsstillerens begrundelse, at forslaget *kan* indeholde fejl.

Socialdemokratiet støtter ikke forslaget.

Kristian Jensen (V):

Der er ingen tvivl om, at det forarbejde, der ligger bag dette lovforslag, har været stort og grundigt. Vi har jo set forslagsstilleren komme med lignende forsøg på oprydninger i lovgivningen, der også bygger på grundige forarbejder. Og der er for mig at se ingen tvivl om, at der er behov for at kigge på statsskatteloven for at få klarhed over den.

Et godt eksempel er § 42. Nu siges det i øvrigt, at der ikke er nogen fuldstændig retskilde, så det, jeg henholder mig til, er »Danske skattelove« udgivet på forlaget Magnus, hvor der i § 42 henvises til § 40. Og om § 40 står der, at den er ophævet ved lov den 12. juli 1946. Så nogen klar og entydig linje i statsskatteloven kan man i hvert fald ikke påstå at der er i dag.

Det, som er problemet med forslaget, er, at forslagsstillerne selv skriver, at det ikke er hundrede procent fuldstændigt, og ikke vil garantere fuldstændigheden i det. Derfor har jeg med